בס"ד

יום ה', ב' בחשון תשנ"ט (22 באוקטובר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, בשנת 4948 (1187 למנ"ס), נכבשה ירושלים ע"י צלאח-א-דין, ושם קץ לממלכה הנוצרית. מאז הועבר לידורים לבוא שוב לירושלים, דבר שנאסר לנו אחרי מרד בר-כוכבא כ-1850 שנה לפני-כן!

מאז, ג' חשון בשנת תש"ה (1945), כח של פלמ"ח פרץ באישון ליל למחנה המעפילים בעתלית ושחרר 208 מן המעפילים אשר הועמקו שם ע"י הבריטים כשולחי בלתי-חוקיים - בניהם קבוצה שנאסרה אחרי תקרית-דמים בכפר אלעזי כמה ימים לפני-כן, ושהביעה ה"ז בסכנת גירוש מהארץ.

וב-ג' חשון - מארגים יום שבת קודש, בשנת תש"ח (1957) הושלך בכנסת רימון-ד ע"י איש בעיר (בן 26), משה דוויק. הוא פצע קשה את שר הביטחון - משה שפירא. נפצעו קל (יותר) ה"ז רה"מ דוד בן-גוריון שרת החוץ, גולדה מאיר ושר התחבורה, משה כרמל. המתנקש עמד פצל ממ"עים בולטים, אולם ה"ה חולה נפש. מספר ימים לאחר מכן שלח בן-גוריון מכתב לזהורו, שא"ו בעוני רב במעברת פרדס"ה ובו כתב להם שהוא יורץ שהם מצטערים על הפשע שביצע בנם, והביע שלא יוענה לזים כל רע.

בשבת, בפרשת נח, בה אנו קוראים על המבול שה' הביא על כל העולם. בהמשך הפרשה למדים אודות דור הפלגה - כל האנושות התפלגה - איש לכיוונו, איש לשפתו הוא.

בפתיחת הפרשה: "נח איש צדיק תמים היה בדורותיו". יש דורשין לשבח ויש דורשין לגנאי (עיין רש"י שם). ומה הכוונה? נח מצד עצמו היה רובה להסתיר את הצדקות שלו ולדכי הניכתא את הלוקים. אולם לפי שראה שבני דורו מקולקלים כל-כך לא יכול היה להסתיר את הצדקות שלו, והכרח לגלות אותה ברבים. אבל אם היה נמצא בדור של צדיקים, לא היה מגלה כלל את צדקותיו.

כניסת שבת: 16:39

צאת השבת: 17:36

שבת שלום ויום נעים!